

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Autonomia catolică.

(p.) În unul din numerii mai recentii ai foaiei noastre am făcut pomenirea despre o broșură apărută de curând în Brașov. Ea se ocupă în mod amănunțit cu autonomia catolică din Ungaria și cu „pericolul ce amenință printr'ănsa independența metropoliei greco-uniute de Alba-Iulia și existența bisericii greco-uniute”.

Chestiunea e actuală, prin urmare, broșura e de mare însemnătate.

Din ea resună glasul ridicat în ora a unsprezecea, al unui îngrijit fiu al bisericii române unite, care vede bine primejdia cu care e amenințată biserica sa, și atrage din vreme atențiunea celor chemați, cari au a fi pe grije, ca molodul nesățios al șovinismului maghiar se nu pună cumva mâna pe acest tezaur național al nostru.

E un signal de alarmă, ca cei buni să se adune la olaltă, se chibzuească bine, și în care calea de eșire din labirintul în care se vede că a intrat biserica unită română.

Despre ce e vorba?

Despre autonomia bisericii catolice din Ungaria, pusă de mult în vedere credincioșilor acestei biserici din partea guvernului unguresc, ear' prin rescriptul Monarhului din 14 Maiu a. c., apropiată bine de țintă.

Monarhul și-a dat consimțământul, ca lucrările începute la anul 1871 pentru înființarea autonomiei catolice să se continue, ear' spre acest sfârșit să se convoace un congres catolic în luna Octomvrie a. c.

În aceasta nu ar fi nici o primejdie pentru noi, dacă nu s'ar ști că ce s'a petrecut la anul 1871, — dacă nu s'ar ști prea bine, că învoirea Monarhului isvorește din învoirea guvernului maghiar, și dacă nu s'ar ști, că guvernul maghiar are intențiunea de a scâldea în aceeași căldare și autonomia bisericii gr.-catolice române.

De aci îngrijirea motivată a credincioșilor români, aparținători bisericii unite.

Avem motiv a nu primi cu încredere nimic ce vine dela guvernul unguresc, prezentându-ni-se în orice formă, la aparență destul de acceptabilă.

Ne-am convins de atâtea-ori, că tot ce face guvernul unguresc, face numai din punctul de vedere al întăririi hegemoniei, al întăririi supremației neamului maghiar asupra celorlalte neamuri din țeară, și astfel tot ce ni-se oferă din a sa parte, trebuie să primim cu cunoșcerea: *Timeo Danaos et dona ferentes!*

Cu atât mai virtos *autonomia*, pe care guvernul maghiar, cum se crede, în conștientare și cu ajutorul episcopatului romano-catolic, vrea să o dea bisericii noastre unite.

Hotărât că guvernul unguresc lucră pe baza unui program ascuns dar' bine chibzuit, în contra căruia credincioșii bisericii române unite vor avea să se apere cu rară prudență, și lucru principal, cu o *solidaritate* care se impună guvernului.

Motivele decizătoare sunt pe partea lor. Biserica unită din Ungaria nu e subordonată bisericii catolice, ci e de sine stătătoare, cu totul independentă. Capul bisericii, Metropolitul din Blaj, stă în legături directe cu Roma, ear' nu cu primatul dela Strigoniu. Independența bisericii unite e decretată prin bulla canonisitoare a Ponteficului Roman Piu al IX-lea, care a declarat, că Provincia bisericească gr.-cat. română de Alba-Iulia și Făgăraș e liberată de orice putere juridicțională a scaunului metropolitan din Strigoniu, și nu e supusă nici unei autorități bisericești din țeară. Independența bisericii unite e înartătată altcum

și în legile țării, prin articolul de lege XXXIX din 1868.

A intra deci în brațele autonomiei catolice nu ar însemna alta decât a nega întregul trecut atât de frumos dar' și furtunos al bisericii, a abzie de bună voe de independența ei de până acum.

Nu putem presupune că măcar unul dintre credincioșii acestei biserici s'ar putea demite la comiterea unui astfel de păcat strigător la cer.

Din contră, suntem ferm convinși, că toți de o potrivă, dela vâldică până la opincă, vor sări întru apărarea independenței bisericii lor, vor pune umăr la umăr, ca se delătore primejdia care amenință în mod înspăimântător, și ca *nici-când până acuma*, nu numai biserica română unită, dar' prin ea și *naționalitatea* română.

Apărarea se se face însă în mod *solidar*. Clerul și mirenii se meargă mână în mână, în bună înțelegere, în perfect acord.

Cu bucurie am luat act despre convocarea conferinței generale ce se va ține în chestiunea aceasta la 29 Iunie n. în Cluj, din partea credincioșilor bisericii noastre unite, și așteptăm, că la acea conferință se fie reprezentate toate comunele bisericești, fie chiar și numai prin delegați.

Până acum nu ni-s'a dat prilej a auzi glasul episcopatului unit, deși în prima linie acesta era chemat să liniștească spiritele alarmate și nedumerite.

Departa se fie dela noi presupunerea că episcopatul nu ar fi tot atât de îngrijit în cauză, ca acei fruntași cari au convocat conferința numită, dar' întârzierea rostirii cuvântului său, poate ușor să provoace îngrijiri, pe unele locuri chiar și nedumeriri, cari ușor puteau fi evitate.

Că ce primejdii se cuprind în intrarea Românilor uniți în autonomia bisericii catolice, ni-se spune destul de clar în broșura pomenită în fruntea articolului acestuia, din care reproducem următoarele pasaje:

„Noi dela început am prevăzut, că sub masca autonomiei se va vîrî în biserica noastră o putere absolută, centralistică în Pesta, prin care contrarii nostri seculari își ajung scopul de a se amesteca și a se face judecători în toate treburile noastre, subînădăstmod existența noastră bisericească și națională, prin persecutarea instituțiilor, limbii și a bărbatilor, cari vor cuteza a-și manifesta simțul de neam, biserică și independență.

Guvernul până acum nu a putut să facă acestea pe terenul bisericesc, deci a avut și are lipsă de un nou instrument inventat prin baronul Eötvös, sub titlul de *autonomia catolică*, a cărei limbă oficioasă este cea maghiară, al cărei spirit și tendință este maghiarismul cu care se ne copleșească și pe terenul bisericesc.

Considerând dar', că adunarea regnicolă catolică își are sediul în Pesta, sub ochii de control ai guvernului și ai presiunii legislației; că președintele ei este primatul, un dignitar politic al țării ungurești;

Considerând, că acea adunare este compusă din 201 membri, din cari numai 27 sînt Români;

Considerând, că această adunare în proporțiunea numerică a Românilor, abia va alege și din sinul lor, și doar' numai un membru va alege în senatul direcțional, ear' de șefi de secțiuni nici pe unul; avînd în vedere vanitatea omenească și că cei slabi de ânger și cei ambițioși la stări mai înalte vor umbla după grația și patronajul acestui senat și a adunării regnicolare, nu înșă a satisface interesele bisericii lor naționale;

Considerând, că propunerea ternară pentru episcopii și demnitarii bisericești o va face senatul adunării, în care abia va fi un Român, și că și aici toate se vor decide cu majoritate de voturi, și că astfel în cele mai multe cazuri nu pot fi respectate dorințele nici ale metropolitului nostru, nici ale episcopilor, nici ale senatului diecesan, cu atât

mai puțin simțul general al Românilor gr. uniți;

Considerând, că astfel *diecesa Blajului își pierde frumusețea de a-și alege pe arhipăstorul său*;

Considerând, că prin aceasta și celorlalte diecese române le este lăsată și speranța, ca să-și capete dreptul de a-și alege pe arhichierii și episcopii săi;

Considerând, că această adunare dispune după plac sistemul învățământului în școlile noastre gimnaziale, preparandiale, normale și comunale; ba are dreptul de a censura calificarea profesorilor români, și că se va amesteca în toate afacerile de instrucțiune, trimițînd mandate și pe comisarii sei senatelor diecesane și protopopești, cari au datorința supunerii; și că prin urmare la denunțarea unui dirigător sau notar maghiar ni-se vor destitui și alunga cei mai abili indivizi de pe terenul instrucțiunii și cultural;

Considerând, că sub pretextul controlării pot dispune cu fondurile diecesane și școlare;

Considerând, că venitele intercalare de aci înainte se detrag dela scopurile diecesane și vor incurge în casa regnicolă catolică;

Considerând, că sub pretexte de a îmbunătăți starea preoției, de ajutorare a instituțiilor catolice, de lipse administraționale și câte altele, pot decreta impositiv asupra credincioșilor români, plățile în casa adunării regnicolare;

Considerând, că sub pretextul de supra-inspecțiune al îndeplinirii și executării deciziilor adunării generale regnicolare, se vor vîrî nemulțumiri în toate treburile diecesane, protopopești și comunale, și estmod episcopul, ordinatului, ba înșăși adunarea sau sinodul și senatul diecesan devin sursoare și problematice;

Considerând, că încă și în ceterle parochienilor cu parochul se poate amesteca:

Toate acestea considerându-le și bine-cumpînindu-le, putem vedea, că sub firma *autonomiei*, nouă Românilor gr. uniți nu ni-se dă *autonomia în biserică și treburile noastre*, ci ni-se răpăște și ce am avut, ni-se strică și strămăntă toată instituțiunea bisericească orientală, și așa nouă ni se pregătește moartea și nu învierea.

Frați Români din provincia metropolitană gr.-cat. de Alba-Iulia! Pofțiți astfel de autonomie? Primeviți regulamentul, statutul sau ori-cum se va numi organizațiunea adunării regnicolare catolice zise și congres din Pesta? Și dacă din diecesa orădană cu fața, ear' din celelalte diecese cu ignorarea au protestat: (la anul 1871. Redacțiune „Tribuna”) Români gr.-catolici în contra compeței acestei adunări, puteți-le vor înlocui, înșă cu forța în statul lor necerut, nepofit și incompetent asupra noastră?

Oare această adunare va executa organizmismul său și în biserica noastră prin asistența ofiților locale, sau prin arhichierii, episcopii nostri?

Oare în astfel de împrejurări ce însemnătate are metropolia noastră, și oare este cauză pentru-ca să mai existe dînsa? Oare după toate acestea, pentru ce ne-a separat pontificatul Roman și în privința administrativă pentru totdeauna de autoritatea Strigoniului?

Toate acestea să le judecăm; să stăm, să priveghiem, dar' să stăm bine, să stăm cu frică, că-i leal răcnește și cu gura căscată caută să ne înbușe.”

Da; se stăm fiecare la înălțimea chemării sale, se priveghem, și să ne apărăm, cu energie și demnitate.

Să ne întîlnim dar' toți la Cluj, unde vom statori planul de luptă și de apărare.

Cauza e dreaptă și Dumnezeu ajută celor drepti.

În el e credința și speranța noastră!

Sibiu, 17 Iunie n.

Faliment. Din comitatul cu cel mai patriotic inspector de școale se telegrafează, că maghiarizarea începe pe acolo se des faliment, chiar acuma când falnicul stilp al maghiarizării, inspectorul de școale se trudește să prefacă la școale de stat toate școlile românești. E vorba de comitatul *Aradului*, și de comuna *Halmagiu*, din acest comitat, în care se află o școală maghiară, dar' a trebuit să fie închisă, din motivul că și până acum tot închisă era ea, fiindcă nu o cerceta nici un băiat de român.

Adrese de condolență se pot trimite inspectorului reg. de școale din Arad..

Maghiarii și naționalitățile. Sub acest titlu găsim în *Neus Preussische Kreis-Zeitung* din Berlin un articol simpatice naționalităților din Ungaria. Acest mare ziar, după-ce ani de-afardul luase cu înțelepciune și energie partea naționalităților în contra Maghiarilor, devenise în vremurile din urmă de un mutism neînțeles. Cu atât mai mare trebuie să fie satisfacțiunea tuturor celor-ce doresc izbănda naționalităților din Ungaria vîzînd acum că renumitul organ german a reluat nobile sa campanie pentru drepturile celor oprimați.

Articolul de care vorbim, se referă la dispozițiile vaxatorii din proiectul unguresc de lege, care prevede instituirea curților cu jurați pentru crime. Se știe, că acest proiect prevede, că jurați nu pot fi decât *cetățeni cari știu sorie ungurește*, cu alte cuvinte Români, Slavii și Germanii neștiind și nevoind mai ales această limbă, au să fie judecați, exclusiv de Maghiari.

Ziarul german, expunînd monstruositatea acestei dispoziții, arată că ea e îndreptată împotriva naționalităților. Articolul se termină astfel:

„În acest chip sînt călcate în picioare și batjocorite drepturile naționalităților în Ungaria. În această neagră situație rămîne însă o mîngăiere: *Maghiarii trebuie să se tem grozav de naționalități*, pentru-că această lege e pornită din frică, ear' frica e rău consilier. Chestia e de a se ști, dacă aceasta e calea cea adevărată de a consolida Statul Sf. Stefan? Nu-i vorba, Maghiarii pot cu chipul acesta să-și procure la suprafața liniște, liniștea de citimur, — dar' ce se va fi întîmplînd sub suprafață? Ce va izbucni din aceste adîncimi?”

Un pas înainte. Patrioticul comitet administrativ al comitatului *Nitra* a luat în ultima sa ședință patriotică hotărîre de a prefăce toate școlile din comitat în școale veritabile maghiare de stat. Spre acest sfârșit s'a primit un memorandum, compus și cetit de inspectorul de școale *Liberty*, pentru a se prezenta guvernului. Energiile măsuri patriotice sînt luate în contra școalelor slovacă, pentru-că poporațiunea comitatului e slovacă.

Nu mai să ne le răspundă ministrul și patrioților din Nitra aceea, ce le-a răspuns celor dela Arad: *sînt acri strugurii!*

Impărțirea Orientului.

În timpul din urmă mereu se ivesc doctori în diplomație, căutînd să-și recomande homeopatiile lor alifii pentru boala imperiului otoman. Dar' cei mai mulți din acești meșteri înclină spre un tratament drastic.

Până acum eram obișnuiți să găsim în literatura politică engleză rețete de a se pune capăt imperiului turcesc.

De un timp înceace înălțînim și scrieri nemțești în acest sens.

Un domn, *von Guyer Zeller*, cunoscutul arhipăstor elvețian, publică o scriere, sub titlul „*Der Türkenherrschaft Ende*” (Sfîrșitul dominațiunii turcești,) în care autorul recomandă marilor puteri să se unească, fără vărsări de sînge, în pace și armonie asupra unui plan de împărțire a Orientului.

După rețeta lui, Rusia ar căpăta Persia și un stîm a insulei Creta se stațiune maritimă; Franța ar avea să se

multumească cu Marocul, Italia cu Tripolis, Englitera cu Egiptul. Austriei să i-se dea o parte din peninsula balcanică *până la Salonic*, ear' Germania (aici e aici!) să-și ia *Asia mică* cu Mesopotamia, Siria și Arabia. Cât pentru Constantinopol și restul imperiului turcesc? Acestea să fie dăruite — *Grecilor!*....

Seracii Greci! Ce vor fi păcătuit ei dlui *Guyer-Zeller* de le administreează atât de mari întinderi teritoriale, încât ei cu siguranță ar sta să moară de indigestie, dacă hărțile de împărțea ale milionarului elvețian s'ar pune în practică.

Firește, că *Alldeutsche Blätter*, organul Ligii germane, comentează acest plan cu multa dragoste. Ce mai lac de colonisări germane s'ar deschide, în cas că planul Elvețianului s'ar primi, în *Asia Mică* etc.

Ce plăcută ocupație mai e să fi arhipăstor! Pe lângă că ai bani în abundență, îți mai permiți și luxul a împărți țări și popoare, cum ți-ai da în arenda moșiile.

DIN BUCOVINA.

— „Tribuna” și Români din Bucovina. —

Am publicat mulți articoli privitori la stările fraților din Bucovina, și dacă încrederea acestor frați ne va cerceta și mai departe, vom publica încă. În acest timp de mare gravitate, când Români din Bucovina trec și ei printr'un proces de regenerare spre lupte cu sistem și energice credem că este de datorita noastră națională a contribui ca procesul să se facă în mod normal și în direcțiunea pe care noi o credem corespunzătoare marilor interese naționale. Direcțiunea aceasta — e clar și peste orice îndoială — o reprezintă acele elemente, cari se întemeiază pe principii sănătoase, largi și netrecătoare ale ideii naționale, și nu se îngrădesc de considerațiunile strimte ale unor curente al căror timp a trecut. Noi declarăm, că primim cu simpatie și încredere, ba chiar cu nădejde la acțiunea acestor elemente, cari pot fi sigure de sprigul nostru necondiționat.

Cum însă nu cunoaștem toate detaliurile de raporturi și persoane din Bucovina, a fost firesc, că noi nu ne-am amestecat înșine în discuțiunea ce s'a urmat.

Această rezervă vom păstra-o deocamdată și pe viitor, și ne vom îndestulă să dăm numai concursul nostru de publicisti, ca și până acum, cauzei care și nouă ne este așa de scumpă.

Aceasta nime, absolut nime nu ni-o poate lua în nume de rău, mai ales acum, când frații Bucovineni sînt lipsiți chiar de un singur organ național românesc. Și e straniu, pentru noi chiar de neînțeles, ceea-ce vedem că se petrece, că organe străine de Români pe o sută de motive, pot să-și aroage un rol de campioni politici ai Românilor.

De aceea, accentuăm de nou, considerăm de o datorita națională a noastră, a da toată atențiunea cuvenită stărilor din Bucovina, a urmări cu interes și a sprigini dezvoltarea procesului ce se face în viața politică a lor.

Eată de ce vom continua și mai departe cu publicarea articolelor ce ne vin.

Atât spre orientare.

Declarațiunea „Concordiei”.

Din *Cernduși* ni-se scrie: Declarațiunea dată de comitetul „Concordiei” în contra articolelor din Bucovina, publicate în „Tribuna”, a făcut în cercurile tinerilor o impresie foarte rea. Declarațiunea a desilusionat mai ales atitudinea acelor elemente, cari se gerasu până acum, cu drept cuvînt, ca reprezentanți ai tinerilor în comitetul „Concordiei”.

Acum e clar, că majoritatea actualului comitet al „Concordiei” e tot atât de *conservativă* ca și mai înainte. Dela o astfel de combinație nu putem spera mult. Dar' ne surprinde imens, că dl *M. Grigorcea* și dl *N. Blîndu* fac declarațiuni privitoare la atitudinea elementelor mai tinere. Nici unul, nici altul nu se pot considera —

în cercuri serioase — ca autorizați a vorbi în numele tinerimei.

Di Grigorea — până ieri un campion înverșunat în contra curentului nou și un aderent necondiționat al conservativilor — dacă și astăzi e mai apropiat de curentul nou, decât în trecut, poate juca rolul unui *aliat*, nici de cum însă rolul *organului autorizat* al tinerimei.

Ce se atinge de Dr. N. Băndu nime nu-i poate imputa misiunea de conducător al tinerimei și declarațiunile d-sale trebuie subînțelese numai pentru persoana sa.

Unicul, care fără teamă de a fi desavuat ar pute vorbi în numele tinerimei, e deputatul Dr. George Popovici. În cercurile de aci se regretă mult, că Dr. Popovici nu ese din atitudine sa rezervată și nu proclamă prin aceasta enunțatiunile din „Tribuna” de vederi *autorizate* sau nu le *desaprobă*.

O lămurire e neevitabilă.

Universitarii bucovineni din Graz.

În telegrama din Graz, publicată în nrul 120 al „Tribunei” s'a strecurat o eroare, care turbură înțelesul ei. De fapt telegrama a fost trimisă de către studenții universitari bucovineni, ceea ce din text nu apare. Retipărim deci de nou telegrama, așa cum ni s'a trimis ulterior în plic:

Graz, 12 Iunie n. 1897.

Ne alăturăm la frații vienezi. Trădăscă curentul nou!

Universitarii români bucovineni.

Congresul bisericei sârbești.

Correspondentul din Budapesta al ziarului *Zastava* îi scrie acestuia, cum zice „din isvor cu desăvârșire demn de crezământ” următoarele:

„Idea și porunca de a se convoca congresul bisericei-național purcede dela însuși regele, care încă în anul trecut 'și-a exprimat dorința către Bănyfi, că poporul sârbesc să fie odată îndestulit și să 'i-se reguleze pe deplin autonomia. Aceasta s'a făcut într'adins din considerațiuni față cu eventuala dezvoltare a evenimentelor din Orient.

„Patriarhul se împotriva timp îndelungat convocării congresului și asta din mai multe puncte de vedere; anume: 1. că la alegeri vor eși biruitoare partidele naționale opoziționale sârbești: *radical* și *liberal*; 2. că radicalii vor înscena scandaluri la congres, că vor scoate la iveală afacerile din Șandor, Bezdin și cea cu băile de piatră de ciment din Boecin. (Niște afaceri încurcate, în care patriarhul n'ar fi procedat corect. R. Tr.)

„Clericali au ținut ison patriarhului, căci li e teamă, că, dacă cele două partide vor eși majoritate din alegeri, ei vor fi dați afară din comitetul congresual.

„Bănyfi a împins totdeauna pe patriarh să ceară întrunirea congresului, asigurându-l că comisarul guvernului va primi porunca să împedecă ori-ce scandal la congres. De altfel partidul s'nu răspundă nimic la atacurile opoziției, „căci, — gândește Bănyfi — asta ar fi cel mai bun lucru ce ar pute face patriarhul”. Numai în urma acestor „asigurări și „sfaturi”, a cerut patriarhul convocarea congresului”.

Budap. Hirap, voind să-și dea aer înaintea publicului neștiutor că ar ave legături cât se poate de întinse cu cercurile sârbești din Novi Sad a publicat în n-rul de Luni dimineața știrea despre căderea lui Brankovici „că informația sa particulară”, pe când în realitate a scos-o din *Zastava* de Vinerea trecută, unde ea se află ca depeșă particulară a foaiei sârbești primită din Budapesta.

Ea sună astfel:

„Prin rudenția sa Lucian Bogdanovici, patriarhul Brankovici anunță guvernului, că rău stă treaba cu alegerile, deoarece lumea deodată, pe „neșteptate” s'a îndrjit, ear' candidații clericali desertează în toate părțile. Patriarhul propune guvernului, că, dacă alegerile nu vor da rezultatul dorit, congresul nici s'nu se întrunească, sau s'nu fie dizolvat imediat după întrunire; căci de ceea ce se teme mai mult este, că congresul urmându-și activitatea, va proceda mai întâi la alegerea unui nou comitet congresual, în care ar intra radicalii și liberalii. Guvernul nu se învoiește cu această propunere, deoarece Bănyfi vrea să aducă pe patriarh într-o poziție imposibilă”.

Analizând această depeșă a foaiei sârbești, care cu înverșunare combate pe patriarh în toate privințele, totuși se poate vedea, că Bănyfi desvoaltă întregă sa viclenie pentru a scăpa de Brankovici, care, și el om deștept și cuminte, adeseori a desvilit înaintea monarhului pe Bănyfi în întreaga sa golăte,

astfel că pașa din Buda nu odată a fost prins cu ocazia mică. De aci dor de răsunare și de doborîre a descoperitorului viclenilor bănyfane.

Alegerile delegaților congresuali vor ave loc între 21—26 Iunie n., în cele șapte diecese sârbești.

Delegații se aleg nu deadreptul ci prin delegați exmiși din fiecare comună, pe baza următoarei norme electorale: câte 200 parohieni aleg un subdelegat, ear' dacă restul parohienilor trece peste 100 de membrii și acestia aleg unul.

De present curg alegerile acestor exmiși; știrile ce sosece toate confirmă, că biruința elementelor antiguvernamentale și anticlericale va fi îmbucurătoare peste ori-ce așteptare.

Chestiuni școlare.

Adunarea generală a învățătorilor gr-cat. din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș.

— Raport special. —

Blaj, 15 Iunie n.

Idea unei reuniuni centrale a tuturor învățătorilor din arhiepiscopia, în care s'nu fie cuprinse toate despărțimintele, care s'nu fie reuniune-mamă tuturor reuniunilor de învățători — a fost o idee fericită.

În chipul acesta se poate ajunge mult și multe se pot face.

Învățătorii se unesc toți prin legături strînse și mână în mână lucră pentru înalta lor chemare, desvoltându-se și cultivându-se reciproc — și progresul pe terenul educației poate înainta repede.

Pentru aceea cercularul metropolitan, prin care au fost chemați toți învățătorii la adunarea generală spre a se constitui, adică a-și alege comitetul central executiv, a fost salutat din partea tuturor cu bucurie, pentru-că prin el se întrevădea zoriștea unei ere noue pentru învățătorii noștri și pentru școala.

Învățătorii 'și-au știut datoria și s'au prezentat toți câți au fost aleși delegați.

Încă nu erau orele 9, când după celebrarea sfintei liturghii în catedrală, toți învățătorii s'au adunat în spațioasa sală de gimnastică, unde avea să se țină adunarea.

Disponend de timp, până la începerea ședinței, am luat statutele reuniunii, care se împărția prin public, ca să răfolesc prin ele.

Statutele poartă titlul „Statutele reuniunii învățătorilor gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș”.

Între mijloacele conducătoare la scopul reuniunii, care e în general: progres pe toate terenele culturale, — e prevăzută și edarea unei *foi pedagogice*, care cu timpul s'devină organ al reuniunii. Idee bună, și e foarte de dorit să se realizeze.

La titlul unde se vorbește despre limba reuniunii — „mi-a bătut la ochi — că procesele verbale ale adunărilor generale s'nu se redacteze și în limba maghiară și s'nu se aștearnă și inspectorului școlar spre aprobare — și mare 'mi-a fost mirarea, când am citit și clausula, prin care ministrul a aprobat statutele — că adică nu numai procesele verbale ale adunărilor generale, ci și procesele verbale ale adunărilor diferitelor despărțiminte s'nu se redacteze și în limba maghiară. E un simptom caracteristic acesta. — Părintescul guvern unde numai poate își arată șovinismul.

Reuniunea își are sediul în Blaj; aici s'nu țin și adunările generale — la cari au s'nu și trimiță toate despărțimintele delegații lor și s'nu țin odată în fiecare an. În aceste adunări au s'nu se iee hotărâri meritorie în ceea ce privește reuniunea întreagă și au s'nu se decidă chestiile mai momentose de interes general.

De altcum adunarea de azi a fost numai constituantă cu scopul de a se alege comitetul central executiv.

Într-o aceea sala s'nu îndesnea din ce în ce de public — dar' durere — publicul îl formau numai învățătorii.

La orele 9 o comisie de 3 a mers să invite la ședință pe Reverendissimul domn *Gavrila Pop*, canonic metropolitan, președintele ad hoc al reuniunii.

Reverendissimul domn s'a prezentat îndată în mijlocul învățătorilor cari 'l-au întâmpinat cu ovațiuni călduroase și ocupând locul preșidențial — a rugat ca să se exmită o comisie, care se invite pe Excelența Sa Metropolitan *Victor* la adunare. O comisie de 30 de inși sub conducerea domnilor *George Muntean*, director la școalele normale și preparandiale de aici, *Petru Ungurean* și *A. C. Domșa* a invitat pe Excelența Sa. Prezentându-se Excelența Sa între ovațiunile furtunoase ale mulțimii, Reverendissimul domn *Gavrila Pop* ca președinte ad hoc își rostește cuvântul de deschidere.

Cald ca și inima din care a isvorit, românesc și plin de durere pentru soartea școalei române și a învățământului popular — arată însemnătatea cea mare ce o are învățământul și învățătorul — calea pe care trebuie să meargă ca să poată ajunge la scop cultivarea religioasă morală a poporului.

Arată apoi însemnătatea reuniunilor învățătoresci și mulțumind Excelenței Sale pentru spriginul ce îl dă reuniunii învățătorilor ca patron al acestei reuniuni deschide adunarea.

Metropolitul răspunde vorbirii Rever. domn președinte ad hoc în o cuvântare mai lungă. Arată cum instrucțiunea și cultura câștigată în școală, moștenirea cea mai prețioasă a copilului scăpat de sub aripile părințești și ajuns om de sine stătător pe căile vieții.

Mintea trebuie cultivată prin o educație bună căci greșeliile educației împedecă usul minții — și de aceea trebuie ca prin o educație corectă să se câștigă știința de a ne îndrepta mintea spre tot ce e bun, nobil și frumos.

Vorbind apoi de însemnătatea reuniunii — salută pe învățători ca pe niște luminători ai poporului și le împarte binecuvîntarea arhiepiscopului implorând ajutorul cerului asupra muncii lor ce acum o încep. Donează apoi 100 fl. la fondul reuniunii și între urările și strigătele însuflețite ale celor de față părăsește sala conferinței.

După aceea se alege o comisie de 7 — spre a verifica credențialele delegaților și o comisie de 3 pentru înscrierea de membri.

Verificându-se toți delegații, se află că s'nt 150 de inși, ear' comisia emisă pentru conscrierea membrilor raportează că s'au făcut membrii fondatori: Excelența Sa Dr. *Victor Mihaili* cu 100 fl. Reverendissimul oam *Gavrila Pop* 20 fl. Dr. *Vasiliu Hossu* 20 fl. *Ioan Fekete Negruț* 20 fl.

Membrii ordinari cu taxa de 2 fl. s'au făcut domnișoarele *Elena Sântion*, *Elena Bodocan*, *Aurelia Bariț*, *Georgina Bucșa*, dl Dr. *I. Radu*, *Aurel C. Domșa* și *Ioan Raț*.

Membrii ajutători cu 1 fl.: *Axente Sever*, *Dr. Codarcea* și *Aron Deac*.

De altcum e de însemnat, că aici s'au făcut membrii numai cei din Blaj, avend să se facă cei de prin provincii membri la despărțimintele lor fiecare.

Purcedându-se apoi la votare spre a se alege comitetul central, se aleg cu unanimitate de voturi fiind votare secretă, în chipul următor:

Președinte: *George Muntean*, v.-președinte: *Ioan F. Negruț*, casar: *Aurel P. Bota*, notari: *Petru Ungurean*, *Nicolau Pop*, bibliotecar: *Ioan Stoica*, controlor: *Aurel C. Domșa*; toți profesori la preparandii, școalele normale și fetele din loc.

Au mai intrunit încă voturi dl *Ioan F. Negruț* de președinte, *Romul Simu* de vicepreședinte, d-șoara *Georgina Bucșa* de controlor, *Ioan Raț* și alții.

După constituire noul președinte mulțumeste președintelui adhoc pentru zelul și abnegația cu care s'a jertit și se jertfește pentru cauza învățământului popular în calitate de D-Sale de inspector general arhiepiscopian — primește prezidiul din mâinile lui — ear' reverendisimul *Gavrila Pop*, mulțumind se retrace între aplauzele furtunoase ale celor de față, ca unul care mai mult a asudat și s'a trudit pentru realizarea acestei reuniuni atât de salutare.

La punctul ultim, *eventuale propuneri*, a vorbit ilustratul *Sa Iuliu Bardosy* să se creeze un fond din care să se ajutore învățătorii și orfanii miseri ai învățătorilor; *Romul Simu*, pentru elaborarea unui regulament întru care să se amplifice statutele și *Zăh*, un învățător din Selagiu, ca delegaților la adunarea generală să li-se asmeze diurne spre acoperirea speseilor.

Toate propunerile s'au primit în principiu, concretându-se comitetului executareea lor.

Ședința s'a ridicat la 1½ ore, apoi a urmat banchetul.

În fruntea mesei stetea neobositul nostru canonic *Gavrila Pop*.

Între toate s'a petrecut până la 4 ore aproape, când banchetul s'a ridicat.

Așa s'a sfârșit această zi merită să aducă lumină nouă și nou avend pe terenul învățământului popular, căci în școale stă viitorul neamului nostru.

Aforisme politice

— Una la ei. —

E în soartea principilor ca se urmeze exemplul despotismului, chiar când ei au suferit mai crud sub el.

George Sand.

Parlamentul maghiar.

Ședința din 15 Iunie n.

Se autentică protocolul ședinței trecute. La ordinea zilei: proiectul de lege despre școalele militare pentru honvezi.

R-ferentul *Münich* recomandă proiectul spre primire.

Ministrul de honvezi *Fejérváry* vorbește asemenea în favorul proiectului și cere primirea lui.

Thaly Kálmán spune, că s'a provocat în mod meșteșugit însuflețirea populației maghiare pentru reformele militare, deși în ele nu se cuprinde nimic bun pentru națiunea maghiară.

Cere separarea honvezimei de armata comună. Nu primește proiectul.

Bolgár Ferencs constată, că proiectul de lege corespunde programului partidului național, din care face densul parte, prin urmare îl primește.

Békassy László nu primește proiectul și spune ministrului de honvezi să-și noteze bine, că în Ungaria limba de stat e cea maghiară, până-ce în Austria limba germană nu e limba de stat. Ergo, se află în drept Maghiarii să ceară ca limba maghiară să se introducă și în armată.

Asboth János primește proiectul aducend elogiul contelui *A p p o n y i* al cărui merit este că dieta maghiară poate azi să discute asupra acestei teme.

Okolicsányi László primește proiectul de lege de basă pentru desbaterărea specială, pentru-că află în el bazele dezvoltării honvezimei, dar' cere garanții pentru asigurarea introducerii limbii maghiare ca limbă exclusivă de propunere.

Toth János nu primește proiectul nici în general, pentru-că se teme că limba de propunere va fi în propondență cea germană.

Președintele închide ședința.

ACRI??

— Colori vii pentru *Acuarel*. —

Nu de mult a apărut în coloanele „Tribunei” o declarațiune subscrisă de 18 universitari români din Budapesta, care a avut însușirea de a nu plăcea „Tribunei Poporului”, pentru-că îi atingeau părțile mai vulnerabile.

N'a rămas deci dator, ci a dat un mic răspuns, în care califică pe declaranți de „intoleranți” și „grozavi unde nu e nevoie”. Acestea însă nu au avut darul de a-i face să califice la rândul lor și ei răspunsul cumva; chiar dacă pe nedreptul să apără, îi poți lua așa de mult în nume de rău cuiva că să apără? Cred că nu; nici atunci nu, când în apărarea sa s'folosește de termeni puțin cuvințioși, cum au fost aceia, de cari s'a folosit „Tribuna Poporului”.

Aceiași declarațiune a mai avut darul de a scoate din sărite și pe un domn oarecare *Acuarel*, care a voit și mai puțin să rămână dator cu un răspuns, și în chip de dedicație amicilor sei face o încercare cu mai mult spirit decât succes.

Cum însă această dedicație e îndreptată direct în contra mea și dl *Acuarel* mă acuză, că aș face lucruri „picante” și „fel de fel de mirozenii” voui să presint aceleași lucruri „picante” și „mirozenii” și dintr'alt punct de vedere, ca cei-ce văd să judece, dacă într'a-dever s'nt așa de extravagant?

Știu, că publicul românesc va trece cu un zimbet de amărăciune peste scandalul aceste mici, cari nu au nici o însemnătate politică, totuși fiindcă „tinerimea e echonul vieții publice-naționale...”

Di *Acuarel*, — oare-cine e de vină dacă 'l-a durut așa de tare? — voește să-și iee revanșă și pace! Curagiu ar ave dar' nu-i putere! Recurge deci la o stratagemă.

Știi ce face în școală ștregarul, pe care 'l-a luat profesorul de urechi, de bună-seamă nu pentru-că s'a purtat modest și cinstit? Spre desfătarea „amicilor” (vorba a devenit tipică de un timp încoace la unii oameni), dacă are de acestia, cari poate-că nu prea s'nt învoiți cu ștregăriile acestuia, dar' în fine rîd, pentru-că nu-i costă nimica, și la cas de știrtitoare mare, doar' fiecare va pute aduce 2—3 mărturii, că el a învățat sau a făcut altceva atunci și atunci, mai ales însă spre desfătarea sa proprie face pe tablă o caricatură despre fața profesorului, când îl ține de urechi. Cum însă ștregarul neastîmpărați, cari îmbutușesc pe toți colegii și „amicii” și se acată de toată lumea, de regulă s'nt isteți, băiatul iute ghicește, că toate lucrurile stau în legătură unul cu altul, că fiecare are cauza sa, că un fenomen nu stă izolat, caută deci și antecedente de altă natură și desemnă pe profesorul sau în mai multe caricaturi, ca să reese mai presus de ori-ce îndoeală, că nu a fost ridicul numai când 'l-a luat de urechi, ci așa e el totdeauna, așa 'i-e firea, Zice

apoi acasă: „Să vezi papa ce minunat 'l-a desemnat pe tablă *cineva* pe profesorul nostru — a văzut și *Torică* și *Ionel*, ce fețe face și mai ales ce față a făcut azi, când a luat pe unul de urechi, omul acesta e ridicol, nu mai merg la școală”. De motivele pomenitei tractări însă se ferește ca de foc să le spună.

Când însă profesorul află cine e talentatul desemnator care neagă, că ar fi avut ceva scop cu acele caricaturi și zice, că a voit numai să se exerciteze, că-i place dessemnul, și când îl ia încă odată de urechi pentru distrația procurată „amicilor” sei, acesta se repede acasă scos din fire și strigă: „Papa! Omul acesta e nesuferibil, zice că eu am desemnat pe tablă și am voit să-mi bat joc de el, tot mereu mă șicanează. Mai bine mă fac porc!”

Astfel se ferește și dl *Acuarel* de a aminti ceva despre „oamenii, cari își fac afacerile lor proprii”. Ca însă totuși să ofere instrucție (?) și distrație amicilor sei și mai ales spre desfătarea sa proprie, încuragiat de exemplele ilustrilor sei precedesori *Mărior*, *Bruno*, etc., pe care însă vrea să-și întreacă, exclamă plin de entusiasm ca *Rafael*: „*anche io sono pittore!*”, ia deja măestrul seu penei de zugrav — doar' nu de giaba îl cheamă *Acuarel* — și face un tablou — caricatură. Același lucru, dacă e redat în cuvinte, se cheamă pe românește pamflet!

Să nu te pună însă păcatele să zici că cutare a făcut caricatură, căci stante pede te provocă la duel, sau te face părtaș de vre-o „desfătare trupească”, sau dacă 'l-ai aflat pe măestrul să zici că a voit să ridiculeze pe cutare ori să laude pe altul, căci să infurie și dă cu pumnul în masă că-i atribui reavoință ori linguișire. Nu, nu zeu! Am greșit, pardon! N'a voit să iie revanșă! Vezi cum îl ia pe om gura pe dinafă? Altfel nu fi voit! Cine știe ce! Cum au zugrăvit aceștia obiceiul de a nu-ți spune verde și în câteva cuvinte ce-i doare, ce idei mari le frământă creierii, ci-ți trântesc un tablou, o fi și acesta așa! De! Mai știi? Gusturi fistichii de zugrav! Ori a voit să-și ridice un monument „aere perennius”? Totuși nu! Dar' vezi! Îi zici că vrea să însemneze aceasta, ba cealaltă, totdeauna răspunde că: nu, nu te-ai uitat bine! Pas de ghicește și te frământă, că doar' de aceea 'ți-a dat Dzeu creeri și timp! Nu, eu nu mă mai frământ, tot nu ajung la nimic, mai bine voi să cercetez mai de aproape tabloul, poate că atunci va eși ceva.

Nicolae Puican,
stud. fil.

REVISTA PRESEI.

Presă română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 122) vorbește despre proptele dualismului, cari azi se crede a putea fi aflate în Ungaria, căci Maghiarii s'nt gata să facă toate și să aducă chiar și jertfe pentru-ca să mai proptească și sustină dualismul, — dar' nu o să mai meargă! zice „G. T.”, care încheie astfel: „Astăzi Ungaria e și mai preponderanță și mai tare în monarhie din cauza încurcăturilor și neînțelegerilor în Austria. Curând însă credem, se va vedea, că de fapt a devenit foarte șubredă temelie pe care se razimă supremația înăuntrul și preponderanța politică față cu Austria a Ungurilor”.

— Nr. 122) Polemizează cu *Unirea* în chestiunea autonomiei bisericei unite, susținend că ținuta *Unirii* e aplacată de foile străine.

Dreptatea (nr. 218) se ocupă cu „reviziunea constituției” și zice: „Ca politicieni serioși pătrundem în intaiunea firii conștiințelor ce produc situațiunea de azi și ce a născut trecutul. În politica serioasă fără mijloace nu se lucrează, că din idealismul poetic nu se trăește”.

CRONICĂ

Sibiu, 17 Iunie n. 1897.

Foita noastră. Îmbulzeala de material politic ne-a constrins în timpul din urmă a cam răli lectura multora așa de plăcută de „sub linie”. Vom căuta însă, ca să readucem la dreptul seu această rubrică, și putem anunța cetitorilor, că vor găsi în curînd unele surprinderi la acel loc.

Pe lângă câteva mici juvaere din cei mai moderni scriitori francezi, vom da în curînd un *mare roman din viața poporului românesc*, la care atragem de pe acum atențiunea abonenților noștri.

Societatea pentru fond de teatru român „și-a ținut Dămăneacă și Luni, la *Orăștie*, adunarea generală. Au asistat mulțime de Români din diferite părți. Adunarea, care a decurs foarte frumos, a adus mai multe decisiuni salutare. Banchetele și producția teatrală încă au fost scuse. Măne vom publica raport special. Deocamdată notăm, că la această adunare a intrat ca venit curat la fondul societății frumoasa sumă de 1201 fl. 30 cr. Proxima adunare se va țină la *Hafeg*.

2771 K.
1897 fizk.

[1468] 2-3

Concurs.

Spre ocuparea postului de păzitor de pădure cercual în cercul Mercurei cu locuința în Apoldul-mare se scrie prin aceasta concurs.

Competințele:

1. Salar anual 250 fl.
2. Paușal de întreținerea de cal 80 fl.
3. Paușal de cancelarie 5 fl.
4. Relut de fână 20 fl.
5. Relut de lemne 20 fl.

Competenții au de a aserine rugărilor instruite în sensul §. 37 XXXI: 1879 pe lângă documentarea ocupației lor de până acum până în 15 Iulie a. e.

Mercurea, în 10 Iunie 1897.

Pretor cercual suprem:

Mangesius.

Se caută un băiat de prăvălie

cu 2-4 clase gimnaziale. Doritorii au a se adresa la dl

[1483] 1-1

Romul Coțoiu,

comerciant

în **Baia de Criș (Körösbánya).**

La „**Tipografia**“, societate pe acțiuni în **Sibiu** se află de vânzare:

TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

în mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin poștă fl. 1.70.

O specialitate naturală neprețuită

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicilor udului și ale organelor respiratoare etc.**

[292] 43-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Depozit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj; Segesváry és társai, Déva; Balog Gyula, Orăștie; Németh János; în Brașov depozit propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György,

(comit. Hármszék). Bodok. (Transilvania).

Heinrich Kröger,

strada Urezului nr. 1 (mai înainte A. Török)

recomandă onorabilului p. t. public

magazinul său asortat cu nouă mărfuri

de

metal și oțel, instrumente, unelte de casă și de culină, cu deosebire mare alegeri în mărfuri de oțel, ca: briciuri, cuțite de buzunar, dela cele mai ieftine până la cele mai scumpe, foarfeci pentru lucruri femeiești și croitori, recușite de mâncare, tacâmuri, cuțite de culină, de despicaț și bărdute. Unelte de tot soiul pentru lăcățari, făurari, măsari, curelari, păpucari și diletanți, precum și tot felul de ferării pentru decorații, dela lucrări de firezării în cea mai mare alegere. Instrumente pentru tornătorie, email de tunichea, fere de călcat hainele, cu cărbuni și fără cărbuni etc. etc. numai în cea mai bună și garantată calitate.

[13:3] 6-6

Mașini de stors pentru rufe în cea mai bună calitate garantată.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „**Librăria**“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

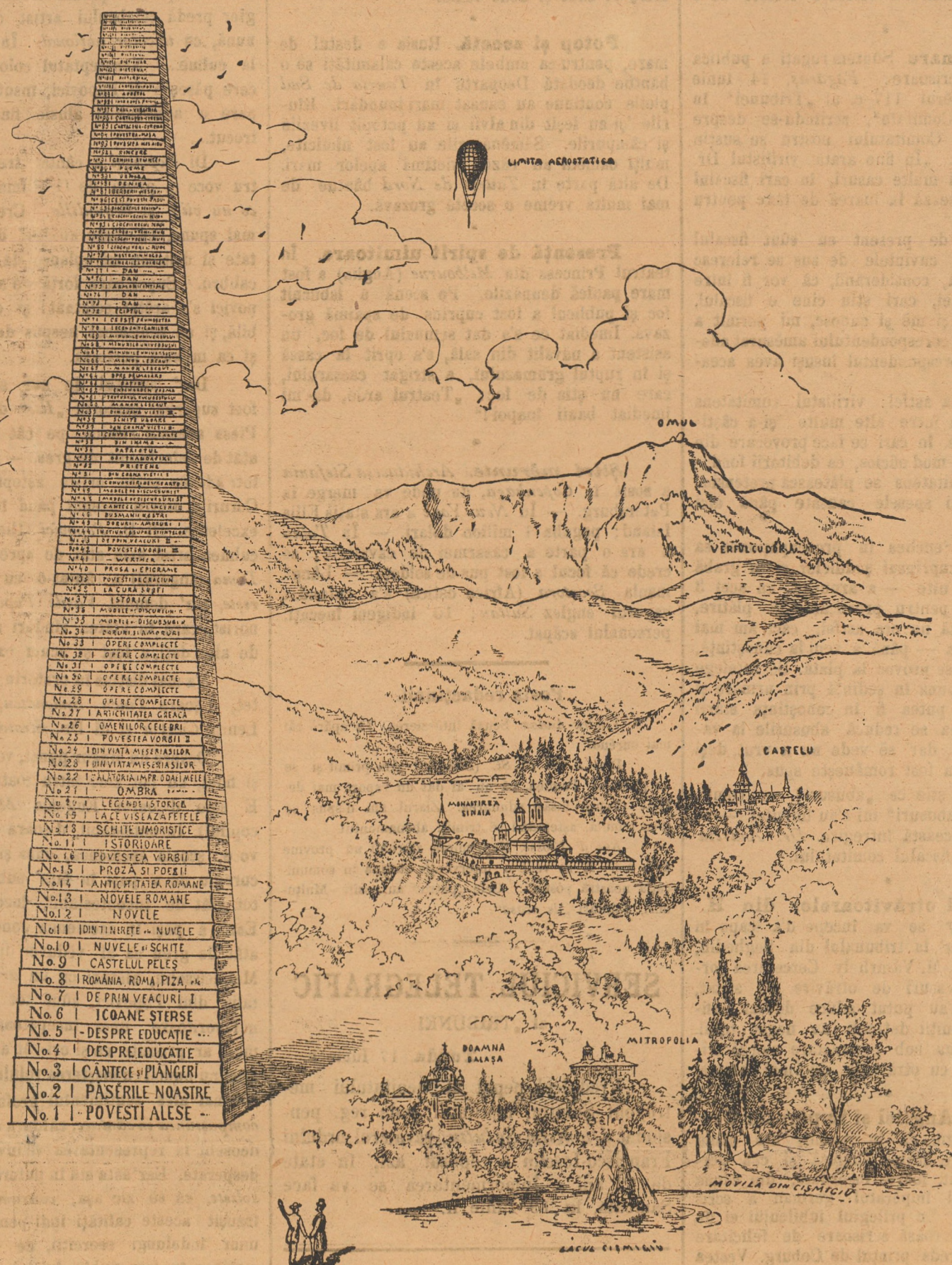
1. „**Die Aromunen**“, (Macedo-Români). Vol. I. „**Land und Leute**“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații săi. O lectură atriagătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 384 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
Vol. II. („**Völkstlitteratur**“), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „**Vlach-Maglen**“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „**Die Sprache der Olympe-Wallachen**“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „**Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa**“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor săi despre Români:
„**Primul raport**“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„**Al doilea raport**“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„**Al treilea raport**“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „**Tipografie**“, societate pe acțiuni.

Pentru „**Tipografia**“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „**Tipografia**“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare toate volumele apărute până acum în „**Biblioteca pentru toți**“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar' credeai tu că Buzoianu, care e profesor de geografie în România, să nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrece și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „**Biblioteca pentru toți**“ a lui Müller, a Neamțului, acela din colțul pasajului.

— Ce pasajiu?

— Pasajul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cat' i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „**Biblioteca pentru toți**“ cărțile care se vând **numai 30 bani (adece 16 cr.)** una și care sunt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de cetire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vândut vre-o 400 000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colței și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc **Biblioteca**, asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu. Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că ți-l dă **gratis** și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

Nr. 1. Andersen, <i>Povești alese.</i>	Nr. 38. Goethe, <i>Werther</i> , roman.	Nr. 75. A. Sihleanu, <i>Armonii Intime.</i>
2. S. Fl. Marian, <i>Păsările noastre.</i>	39. Anton Pann, <i>Povestea vorbită</i> , III. (ultim).	76-77. A. Vlăduț, <i>Dan</i> , partea II. și ultima.
3. Mihail Zamfirescu, <i>Cântec și plângeri</i> , I.	40. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , II. (ultim).	78. Augier & Sandeau, <i>Ginerile lui Poirier.</i>
4-5. Herbert Spencer, <i>Despre educație.</i>	41. Huxley, <i>Noțiuni asupra științelor.</i>	79. A. Pann, <i>Nastratin Hogea.</i>
6. A. Vlăduț, <i>Iceane sterse.</i>	42. Depăreașanu, <i>Doruri și amoriuri</i> , I.	80-84. Filimon, <i>Ciocoi vechi și noi</i> , roman.
7. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , I.	43-44. Adamescu, <i>Model de discursuri române.</i>	85. Adamescu, <i>Biografiile scriitorilor români.</i>
8. Michele, <i>România, Roma, Pisa, etc.</i>	45. Depăreașanu, <i>Doruri și amoriuri</i> , II. (ultim).	86. Putliță, <i>Ce povestește pădurea</i> , (novele).
9. Leo Bachelin, <i>Castelul Peleş.</i>	46. Dr. Urechia, <i>Dușmanii noștri.</i>	87. G. T. Buzoianu, <i>Berberi-Kesperidele</i> (geografie).
10. T. Maiorescu, <i>Novelă și schițe.</i>	47. M. Zamfirescu, <i>Cântec și plângeri</i> , II. (ult).	88-89. Dumas (Al. finl), <i>Denisa</i> , teatru.
11. André Theuriot, <i>Din tinerețe, etc., novele.</i>	48-49. Adamescu, <i>Model de discursuri străine.</i>	90. H. G. Lecca, <i>Poezie.</i>
12. M. Demetrescu, <i>Novelă.</i>	50. Pecaut și Baude, <i>Convorbiri despre artă</i> , I.	91. Gastineau, <i>Geniile științei și industriei</i> , (biografii).
13. Duiliu Zamfirescu, <i>Novelă române.</i>	51. A. Vlăduț, <i>Din goana vieții</i> , I.	92. Radu D. Rosetti, <i>Sincere</i> , (poezii).
14. Wilkins, <i>Antichitatea română.</i>	52. François Copée, <i>Prietene</i> , roman.	93-94. A. Pann, <i>Povestea lui Moș Albu.</i>
15. Gr. M. Alexandrescu, <i>Proză și poezii.</i>	53. Wildenbruch, <i>Doi Trandafiri.</i>	95. G. T. Buzoianu, <i>Cartagena-Cyrena</i> (geografie).
16. Anton Pann, <i>Povestea vorbită</i> , I.	54. Bourde, <i>Patriotul.</i>	96-97. B. de St. Pierre, <i>Paul și Virginia</i> , (rom.).
17. Doamna Colomb, <i>Istorie.</i>	55. Radu D. Rosetti, <i>Din inima.</i>	98. Stavri, <i>De demult</i> , (poezii).
18. Dumitru Teleor, <i>Schițe umoristice.</i>	56. Pecaut și Baude, <i>Convorbiri dpr. artă</i> , II. (ult).	99. Petofi, <i>Apostol</i> , (poemă).
19. Alfred de Musset, <i>La ce visează fetele.</i>	57. A. Vlăduț, <i>Din goana vieții</i> , II.	100. Andersen, <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povesti.
20. Bolintineanu D., <i>Legende istorice.</i>	58. Caragiale, <i>Schițe ușoare.</i>	101-110. Urechia, <i>Dictionar frances-român.</i>
21. Genevraye, <i>Ombra</i> , roman.	59. A. Vlăduț, <i>Din goana vieții</i> , III. (ultim).	111. Th. M. Stoeneanu, <i>Poezii.</i>
22. Maistre Xavier, <i>Calatoria împreg. odăii mele.</i>	60. Abatele Prevost, <i>Manon Lescaut</i> , roman, I.	112-113. Morand, <i>Introducere la studiul științelor fizice.</i>
23. Popov-Bănăneanu, <i>Din viața meseriașilor.</i>	61. D. R. Rosetti (Max), <i>Tratatul Bucureștilui.</i>	114. Seneca, <i>Linștea suferințelor.</i>
24. Anton Pann, <i>Povestea vorbită</i> , II.	62. Tennyson, <i>Enoch Arden</i> , poemă.	115. Dumitru Teleor, <i>Alte schițe umoristice.</i>
25. Biografiile oamenilor celebri.	63. D. O. Ollanescu (Ascanio), <i>Satire.</i>	116-117. A. Vlăduț, <i>Iubire</i> , poezii.
26. Mahaffy, <i>Antichitatea greacă.</i>	64. Costin, <i>Spre primăvară.</i>	118. V. Pop, <i>Fleacuri</i> , (amintiri duioase, schițe și nuvele).
27. Mahaffy, <i>Antichitatea greacă.</i>	65-66. Prevost, <i>Manon Lescaut</i> , v. II. și III. (ult).	119. Carmen Sylva, <i>Robia Peleşului</i> , traducere de Elena Radu Rosetti.
28-38. Creangă, <i>Opere complete.</i>	67-69. Minunile universului, vol. I., II. și III.	
35. Ionescu-Gion, <i>Istorie.</i>	70. P. Dulfu, <i>Legenda Țiganilor.</i>	
36. Dumitru Stăncescu, <i>La gura sobei.</i>	71. Const. Stăncescu, <i>Ce este frumusețe.</i>	
37. Radu D. Rosetti, <i>Proză și epigrame.</i>	72. Buzoianu, <i>Egiptul.</i>	
	73-74. A. Vlăduț, <i>Dan</i> , partea I.	

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „**Tipografia**“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Ioanif Maraschall.